

Risk-Based Approach to Internal Audit Planning in the Bank

Abstract. A vital role in the effective management of banking institutions is played by internal audit as an essential element of the risk management system, which ensures timely detection and resolution of problems, increases transparency and trust in the banking system, and ensures its stability and sustainability. The article aims to reveal the main criteria for risk assessment in the areas of internal audit, which is carried out in the bank based on a risk-based approach, to identify the main problems and substantiate the theoretical aspects of integrating a risk-oriented approach into practice. The role of internal audit in risk management of banking activity was revealed. Arguments were presented regarding implementing a risk-based approach to internal audit planning in the bank. The article analyzes the audit planning procedures and systematizes risk assessment criteria in audit areas. To determine the priority of audit areas, evaluating each area according to the specified criteria and distributing them according to the degree of risk is necessary. This will allow effective planning of audits, directing resources to the most risky areas. The study results indicate that audit planning in Ukrainian banks should be based on a comprehensive assessment of risks, which will allow for the taking into account internal and external factors. As a result, banks can quickly respond to changes in the external and internal environment and effectively allocate resources. To implement this task, it is necessary to develop a detailed audit plan based on a comprehensive risk assessment, and it is necessary to include all key business processes and bank organizational units. Constant monitoring of risks will allow for quick changes to the audit plan in response to new threats or opportunities. The theoretical and practical principles of audit planning based on a risk-based approach, presented in the article, are the basis for building a banking risk assessment model.

Keywords: internal audit, risk, risk-based approach, bank, planning, risk assessment, audit space, criteria, segment.

Suggested Citation

Dmyshko, Ya. (2024). Risk-Based Approach to Internal Audit Planning in the Bank. *Oblik i finansi*, 2(104), 100-105. [https://doi.org/10.33146/2307-9878-2024-2\(104\)-100-105](https://doi.org/10.33146/2307-9878-2024-2(104)-100-105)

Ярослав Дмишко

Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів, Україна

Ризик-орієнтований підхід до планування внутрішнього аудиту в банку

Анотація. Ключову роль в ефективному управлінні банківськими установами відіграє внутрішній аудит як важливий елемент системи управління ризиками. Метою статті є розкриття основних критеріїв оцінки ризиків в областях внутрішнього аудиту, який здійснюється в банку на засадах ризик-орієнтованого підходу, визначення основних проблем та обґрунтування теоретичних аспектів інтеграції ризик-орієнтованого підходу в практику. Розкрито роль внутрішнього аудиту в управлінні ризиками банківської діяльності. Наведено аргументи щодо необхідності реалізації ризик-орієнтованого підходу до планування внутрішнього аудиту в банку. У статті проаналізовано процедури планування аудиторської перевірки та систематизовано критерії оцінки ризиків в областях аудиту. Для визначення пріоритетності областей аудиту необхідно оцінити кожну область за вказаними критеріями та розподілити їх за ступенем ризику. Це дозволить ефективно планувати аудиторські перевірки, спрямовуючи ресурси на найбільш ризикові області. Результати дослідження свідчать, що аудиторське планування в банках України має базуватися на комплексній оцінці ризиків, що дозволить враховувати як внутрішні, так і зовнішні чинники. Як наслідок, банки отримують можливість швидко реагувати на зміни у зовнішньому та внутрішньому середовищі та ефективно розподіляти ресурси. Для реалізації цього завдання необхідно розробляти детальний аудиторський план на основі комплексної оцінки ризиків, при цьому обов'язково включати у нього всі ключові бізнес-процеси та організаційні підрозділи банку. Постійний моніторинг ризиків дозволить оперативно вносити зміни в аудиторський план у відповідь на нові загрози або можливості. Теоретико-прикладні засади планування аудиту на основі ризик-орієнтованого підходу, що представлені у статті, є основою для побудови моделі оцінки ризиків банківської діяльності.

Ключові слова: внутрішній аудит, ризик, ризик-орієнтований підхід, банк, планування, оцінка ризиків, простір аудиту, критерії, сегмент.

¹ Yaroslav Dmyshko, Lviv Polytechnic National University, Lviv, Ukraine.

ORCID 0009-0004-5415-2410

E-mail: dmyshkoyaroslav@gmail.com

Постановка проблеми. Сьогодні основними викликами, що впливають на стабільність банківської системи України є: великий обсяг непрацюючих кредитів; недостатній капітал у банках; війна та політична нестабільність; висока інфляція та коливання обмінного курсу; боротьба з корупцією; зростаючий рівень кіберзагроз; обмеження кредитування; недовіра іноземних інвесторів.

Ключову роль в ефективному управлінні банківськими установами відіграє внутрішній аудит як важливий елемент системи управління ризиками, що сприяє своєчасному виявленню та вирішенню проблем, підвищенню прозорості та довіри до банківської системи, а також забезпеченню її стабільності та стійкості. Застосування ризик-орієнтованого підходу до планування робіт з внутрішнього аудиту сприяє правильному вибору об'єктів внутрішнього аудиту та дозволить підвищити ефективність роботи внутрішніх аудиторів при проведенні перевірок.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Різноманітним питанням організації та планування робіт з внутрішнього аудиту присвячено чимало праць вітчизняних та зарубіжних науковців. Зокрема, О.І. Скаско, О.М. Сарахман, О.Д. Вовчак, О.К. Волкова [3] описують планування внутрішнього аудиту в банку, що включає аналіз ключових ризиків і визначення пріоритетних напрямків перевірок. Дослідники констатують, що планування аудиту забезпечує систематичний та ефективний підхід до оцінки процесів і процедур, сприяючи підвищенню ефективності управління та мінімізації ризиків. В публікації М.С. Письменної [4] обґрунтовано, що обговорення результатів аудиту із керівниками та членами спостережної ради банку створює підґрунтя для успішної реалізації наслідків внутрішнього аудиту. І.А. Максимчук і Т.М. Уманець [5] довели, що побудова Карти ризиків на основі концепції зацікавлених осіб дозволяє здійснити моніторинг ризиків суттєвого викривлення бухгалтерської (фінансової) та нефінансової звітності у розрізі центрів відповідальності. Як наголошує Н.В. Гойло [7], належним способом організована служба внутрішнього аудиту на основі ризик-орієнтованого підходу дозволить власникам отримати достовірну та об'єктивну інформацію про реальний стан справ компанії, а також зрозуміти, які кроки необхідно вжити для нівелювання ризиків шахрайства у системі корпоративного управління.

Зарубіжні дослідники розглядають внутрішній аудит в банках як невід'ємну складову управління ризиками фінансової діяльності. На думку П.Р. Ієр (P.R. Iyer) [9], незалежна та ефективна функція внутрішнього аудиту є важливою для всіх компаній для зменшення їхнього ризику. Це має підвищену важливість для суб'єкта фінансового сектору, оскільки він надає розумну впевненість правлінню та вищому керівництву щодо якості та ефективності внутрішнього контролю суб'єкта господарювання. Як зазначає С.К. Тадепаллі (S. K. Tadepalli) [10], щоб пом'якшити існуючі ризики та передбачити майбутні

ризики, внутрішній аудит, орієнтований на ризики, слід розглядати як ефективний інструмент для організацій, а також для банків. На думку дослідника, ведення бізнесу без належного контролю особливо згубно для банку в довгостроковій перспективі, а тому керівництво має вжити необхідних заходів після виявлення ризиків.

Ці та інші дослідження сприяли розвитку теоретичних основ та практичних засад організації та планування внутрішнього аудиту в банках. Однак, реалізація ризик-орієнтованого підходу до планування робіт з внутрішнього аудиту в банку час від часу потребує удосконалення теоретичної бази у зв'язку із зміною існуючих та появою нових ризиків.

Метою статті є розкриття основних критеріїв оцінки ризиків в областях внутрішнього аудиту, який здійснюється в банку на засадах ризик-орієнтованого підходу, визначення основних проблем та обґрунтування теоретичних аспектів інтеграції ризик-орієнтованого підходу в практику.

Методологія дослідження. Для досягнення поставленої мети автором використано загальнонаукові та спеціальні методи дослідження: аналіз, синтез, індукція та дедукція (при дослідженні ризиків та контрольних механізмів у банківській сфері), системний підхід (для структуризації ризик-орієнтованого підходу до планування внутрішнього аудиту), порівняльний аналіз (при оцінці ефективності різних критеріїв оцінки та управління ризиками у внутрішньому аудиті).

Виклад основного матеріалу. Внутрішній аудит в банку відіграє ключову роль у виявленні, оцінці та управлінні ризиками, що можуть вплинути на його фінансову стійкість та надійність. Шляхом систематичної перевірки внутрішніх контрольних процедур й аналізу операційних підходів, внутрішній аудит сприяє забезпеченню високого рівня довіри від клієнтів та інвесторів. Крім того, його здійснення має на меті виконання регуляторних вимог та розробку стратегій для мінімізації експозиції до ризиків банку у майбутньому. Для досягнення цієї мети аудиторі використовують ризик-орієнтований підхід у проведенні внутрішнього аудиту.

Ризик-орієнтований підхід до планування внутрішнього аудиту в банку – це метод, що базується на ідентифікації та оцінці ризиків, які можуть вплинути на досягнення стратегічних цілей банківської установи. Основні етапи цього підходу включають аналіз зовнішнього та внутрішнього середовища, виявлення потенційних ризиків, їх оцінку за ймовірністю та впливом, а також розробку плану аудиту, спрямованого на мінімізацію цих ризиків. Цей підхід передбачає тісну співпрацю внутрішніх аудиторів з керівництвом банку для визначення пріоритетів і встановлення ключових ризиків, що можуть вплинути на банківську діяльність. Застосування ризик-орієнтованого підходу дозволяє внутрішнім аудиторам зосередити свої ресурси на найбільш критичних сферах, тим самим підвищуючи ефективність та результативність аудиторських перевірок.

У 2024 році багато банків продовжують стикатися з викликами у сфері ефективного управління ризиками, що може призвести до неоптимального використання ресурсів, збитків і навіть втрати довіри з боку клієнтів та регуляторів. Це підкреслює необхідність для банків постійно вдосконалювати свої процеси управління ризиками і вживати заходів для забезпечення високих стандартів контролю.

На сьогоднішній день в Україні діють 63 банки, з яких шість є державними, 14 мають іноземний капітал, а 43 є приватними. У восьми банків із загальної кількості зафіксовані збитки на суму 111 млн грн у поточному році. Десять найбільших банків країни заробили 34,22 млрд грн за перший квартал 2024 року. Загальний прибуток українських банків за січень-квітень поточного року склав 52,07 млрд грн, із яких 56 банків здобули прибуток у розмірі 52,2 млрд грн, а сім банків зазнали збитків на суму 0,13 млрд грн [1].

Проблеми в управлінні ризиками та фінансовою стійкістю створюють нові виклики, такі як значні виплати вкладникам банків, що зазнали банкрутства, втрати для юридичних осіб та загальне падіння довіри до банківської системи. У зв'язку з цим, необхідно вдосконалювати організацію та планування внутрішнього аудиту в банку, як одного з важливих елементів системи внутрішнього контролю, націленого на своєчасне виявлення та корекцію недоліків у системі управління ризиками.

Планування аудиту в банках України вже тривалий час базується на комплексній оцінці ризиків, які можуть вплинути на їх діяльність, і здійснюється щорічно для врахування новітніх стратегій та напрямків розвитку банківської установи. Оцінка ризиків та план, розроблений на її основі, відображають загальні цілі банку та питання, що викликають занепокоєння у керівництва.

Аудиторський план, орієнтований на ризики, дозволяє зосередити зусилля на тих областях, де існує найвищий ризик значних втрат. Кожен банк самостійно визначає свій обсяг аудиту, враховуючи власні розміри та особливості. Проте, необхідно охопити всі бізнес-процеси та організаційні підрозділи, включаючи функції передані на аутсорсинг, що в кінцевому результаті формує загальний обсяг внутрішнього аудиту.

Одиницею такого простору є так звана область аудиту або, інакше кажучи, сфера (процес, підпроцес чи окремих елемент), який має сенс перевіряти в одному завданні з аудиту. Однак, залежно від пріоритетів та наявних ресурсів, обсяг аудиту для окремої перевірки може бути звужений і може охоплювати лише частину визначеної області [3].

Аудитору потрібно створити приклад простору аудиту, використовуючи такі вихідні дані, як перелік основних бізнес-процесів банку та його організаційну структуру. На основі цього визначається простір аудиту

і ділиться на області, які мають оцінюватися за певними критеріями ризику щонайменше раз на рік.

Рекомендована тривалість циклу аудиту становить від трьох до чотирьох років, в результаті чого всі області аудиту потрібно перевіряти не рідше одного разу на чотири роки. Однак деякі з них, у зв'язку з характером ризиків або чинними нормативними вимогами, необхідно включати до кожного річного плану [6].

Оцінка ризиків є критичним етапом планування аудиту. Модель оцінки ризиків дозволяє функціям внутрішнього аудиту систематизувати, ідентифікувати та встановлювати пріоритети для проведення аудиту щорічно або частіше, в залежності від умов бізнесу [4]. Процес оцінки ризиків включає такі кроки: переосмислення критеріїв та визначення їх вагомості; складання рейтингу областей аудиту; ранжування простору аудиту. Цей процес надає можливість аудиторам визначити найбільш критичні аспекти для управління ризиками та визначити, де необхідно зосередити свою увагу для забезпечення ефективного функціонування банку.

Для оцінки ризиків у кожній області аудиту необхідно спочатку визначити набір критеріїв, за якими буде проводитися оцінка, призначивши експертним методом ризикам в областях аудиту певну вагу відповідно до їх значущості [2]. Такі критерії наведені у таблиці 1.

Далі необхідно провести опис кожного критерію та підстави для його обліку для оцінки ризиків у межах річного планування.

Вплив певної області аудиту на активи, пасиви, доходи та витрати банку прямо відображається у балансі та звіті про фінансові результати. Це одна з ключових причин включення цього фактора в оцінку ризиків, оскільки ризики, що впливають на ці фінансові показники, можуть мати значний вплив на фінансове становище банку. Для оцінки цього фактора аудиторам необхідно детально проаналізувати баланс та звіт про фінансові результати, враховуючи відносну частку кожної позиції у загальних показниках (активів, доходу або витрат). На основі такого аналізу визначаються області аудиту, які потребують особливої уваги з точки зору фінансового контролю та ризиків.

Якість системи внутрішнього контролю визначається наявністю та ефективністю процесу документування. Внутрішній аудит спрямований на перевірку цілісності, ефективності та відповідності системи внутрішнього контролю встановленим стандартам та вимогам. Він оцінює ефективність внутрішнього контролю у мінімізації ризиків та забезпеченні надійності фінансової звітності, а також виявляє можливість вдосконалення процесів управління та контролю в банку. Цей фактор оцінюється на основі загальних знань та досвіду аудиту щодо банку та його конкретних процесів [8].

Таблиця 1. Критерії оцінки ризиків в областях аудиту

Критерій	Коментар
Баланс, звіт про фінансові результати	Прямий і опосередкований вплив певної області аудиту на активи / пасиви та / або доходи і витрати
Якість системи внутрішнього контролю (СВК)	Існування та якість, а також документація системи внутрішнього контролю
Персонал	Оцінка кількості та якості (вміння, мотивація, чесність) персоналу та керівництва
ІТ підтримка	Функціонування, ефективність і відповідність технічних систем, які використовуються
Зміни	Зміни у складі персоналу, структури і організації процесу, системах, ризиках, викликаних регуляторним середовищем
Результати аудиту	Результати попередніх внутрішніх і зовнішніх аудитів, а також інформація і скарги клієнтів і працівників
Нормативні вимоги	Обов'язкові аудити відповідно до чинних нормативних вимог
Дата останньої перевірки	Критерій вибору, що вказує на останню дату (рік), коли аудит було проведено у відповідній області
Пропозиції керівництва	Пропозиції і завдання, отримані від Спостережної ради або Правління Банку

Джерело: розроблено автором.

Оцінка якості системи внутрішнього контролю повинна здійснюватися в контексті ризиків, які властиві конкретному процесу. Це означає, що система внутрішнього контролю повинна відповідати рівню ризику, який вона контролює. Наприклад, для процесів з низькими ризиками може бути достатньо простої системи контролю, тоді як для процесів з високим ризиком потрібна більш розвинута та ефективна система [7].

Зазвичай розгорнута та повністю автоматизована система внутрішнього контролю в процесах з низьким ризиком зустрічається на практиці вкрай рідко. Тому аудит повинна здійснюватися з урахуванням специфіки кожного процесу та його потенційних загроз, що дозволяє ефективно виявляти слабкі місця та рекомендації для їх поліпшення.

Персонал банку – це не лише кількість працівників, але і їх якість, вміння, мотивація та чесність. Оцінка цього фактора може бути суб'єктивною, однак, цей аспект не зменшує її важливості. Наявність менш досвідченого та кваліфікованого персоналу може призвести до збільшення ризиків для банку. Тому аудиторам необхідно приділяти особливу увагу оцінці навичок, мотивації та інтегритету персоналу, що допоможе знизити ризики та підвищити рівень довіри клієнтів.

ІТ підтримка – це відповідність використовуваних технічних систем процесам і потребам бізнесу, включаючи їх наявність, функціонування, ефективність та відповідність. При оцінці областей аудиту за цим критерієм важливо враховувати як мінімум два аспекти: наявність та якість підтримки ІТ і реальні потреби бізнесу. Треба пам'ятати, що не всі процеси вимагають висококваліфікованої підтримки ІТ, тому вони не повинні мати низький рейтинг оцінки [10]. О.А. Криклій та Л.Д. Павленко наголошують на тому, що служба внутрішнього аудиту є третьою лінією захисту від кібер-ризиків,

при цьому не бере безпосередньої участі в управлінні ними, а її роль зводиться до оцінки адекватності системи забезпечення кібербезпеки цілям та задачам банку, оцінки загальної ефективності дій, що виконуються першою та другою лініями захисту (підрозділи менеджменту та інформаційної безпеки, відповідно) в управлінні та зниженні ризиків кібербезпеки [11, с. 128].

Зміни – цей критерій охоплює внутрішні, а також зовнішні зміни. Зміни включають реорганізацію, швидке зростання, нові лінії продуктів, нові системи та плінність кадрів. Зовнішні зміни включають коливання бізнес циклів, комерційні або економічні тенденції та нові положення чи закони. Области аудиту, на які не поширюються зміни, потребують меншого покриття аудитом. При оцінці цього критерію необхідно враховувати як нещодавні зміни, так і зміни, що спрогнозовані на найближче майбутнє.

Результати аудиту включають результати попередніх внутрішніх і зовнішніх перевірок (органом банківського нагляду, іншими органами влади, зовнішніми аудиторами), а також інформацію і скарги клієнтів та працівників, які мають враховуватися відповідно до цього критерію. Виявлення недоліків у попередніх аудитах є індикатором дисципліни внутрішнього контролю в організації. Проблеми часто характеризуються суттєвими недоліками контролю, значними коригуваннями, великою кількістю виявлених недоліків порівняно з нормою, а також повторним виявленням не виправлених недоліків. На протипагу цьому, відсутність недоліків або своєчасне виправлення попередніх недоліків свідчить про належну дисципліну контролю [9].

Останнім кроком у побудові моделі ризиків є ранжування областей аудиту у просторі відповідно до їхніх рейтингів ризиків. Рейтинг для кожної області

аудиту визначається як сума ваги індивідуальних критеріїв ризиків, помноженої на їхній показник згідно зі шкалою. Потім простір аудиту ранжується за ризиками шляхом сортування областей від високих до низьких ризиків. Як і в будь-якій моделі, результати необхідно проаналізувати, щоб з'ясувати, чи відповідають вони очікуванням згідно з професійним судженням.

Щоб належним чином оцінити області аудиту за кожним з критеріїв ризиків, підрозділ внутрішнього аудиту повинен враховувати такі джерела інформації: бесіди з членами Правління – для з'ясування стратегічних та операційних планів на наступний період, а також їхнього погляду на найбільші ризики, з якими стикатиметься банк; розмови (або запити) з керівниками підрозділів, безпосередньо підпорядкованих Правлінню – щоб зрозуміти їхню думку про існуючі та майбутні виклики, а також плани щодо зниження ризиків.

На підставі проведеного дослідження можна сформулювати такі основні **висновки**.

1) Аудиторське планування в банках України має базуватися на комплексній оцінці ризиків, що дозволяє враховувати як внутрішні, так і зовнішні чинники. Це забезпечить можливість банкам швидко реагувати на зміни у середовищі та ефективно розподіляти ресурси. Для виконання цього завдання необхідно розробляти детальний аудиторський план на основі комплексної оцінки ризиків, при цьому обов'язково включати у нього всі ключові бізнес-процеси та організаційні підрозділи банку. Постійний моніторинг ризиків дозволить оперативно вносити зміни в аудиторський план у відповідь на нові загрози або можливості.

2) Оцінка ризиків є критичним етапом планування аудиту. Вона дозволяє систематизувати та пріоритетувати області аудиту, що підлягають перевірці. Це забезпечить концентрацію зусиль на тих процесах, де ризики є найбільш значимими, знижуючи ймовірність критичних проблем. Для реалізації цього завдання необхідно оцінювати не один раз на рік, а частіше, враховуючи зміни у внутрішньому та зовнішньому середовищі, щоб своєчасно коригувати аудиторський план.

3) Рекомендована тривалість циклу аудиту становить від трьох до чотирьох років, що дозволяє охопити всі області аудиту не рідше одного разу на чотири роки. Проте деякі області, через їхній високий ризик або нормативні вимоги, мають бути включені до щорічного плану аудиту, а для цього необхідно постійно підвищувати якість системи внутрішнього контролю, зокрема через регулярні перевірки та оновлення процедур.

4) Необхідно використовувати низку критеріїв для оцінки ризиків, серед яких: вплив на фінансові результати; якість системи внутрішнього контролю; персонал (кількість, якість, мотивація); IT підтримка; зміни у складі персоналу, структурі, процесах, системах, нормативних вимогах; результати попередніх аудитів; нормативні вимоги; дата останньої перевірки; пропозиції керівництва. Доречним, на нашу думку, є інвестування банку в персонал, а саме підвищення кваліфікації та мотивація персоналу. Регулярне навчання і підвищення кваліфікації аудиторів сприятиме більш точному виявленню ризиків та ефективнішому проведеному аудитів. Особливо важливо забезпечити знання новітніх методів аналізу ризиків і аудиторських практик.

5) Для визначення пріоритетності областей аудиту необхідно оцінити кожен область за вказаними критеріями та розподілити їх за ступенем ризику. Це дозволить ефективно планувати аудиторські перевірки, спрямовуючи ресурси на найбільш ризикові області. Пропонуємо оптимізувати IT підтримку: забезпечити відповідність технічних систем бізнес-потребам та їх ефективну роботу шляхом регулярних перевірок і модернізації. Це забезпечить ефективність, точність та безпеку аудиторських перевірок в банку.

6) Для якісної оцінки ризиків підрозділ внутрішнього аудиту має використовувати різноманітні джерела інформації, зокрема: бесіди з членами Правління; розмови або запити до керівників підрозділів; аналіз стратегічних та операційних планів. Задля підвищення якості оцінки ризиків рекомендуємо банкам проводити регулярний моніторинг внутрішніх та зовнішніх змін, що може позитивно вплинути на діяльність банку та оперативно адаптувати аудиторський план.

Таким чином, роль ризик-орієнтованого підходу до планування внутрішнього аудиту в банку полягає в забезпеченні ефективного управління ризиками, підвищенні прозорості процесів та зміцненні внутрішнього контролю. Цей підхід дозволяє виявляти та пріоритетувати найважливіші області для аудиту, забезпечуючи фокус на тих ділянках, де ризики найвищі. Він також сприяє раціональному розподілу ресурсів, підвищенню якості управлінських рішень і забезпечує відповідність нормативним вимогам. Використання такого підходу дозволить банку швидко реагувати на зміни у внутрішньому та зовнішньому середовищі, знижуючи ймовірність виникнення критичних проблем у діяльності установи.

4 Список використаних джерел

1. Основні показники діяльності банків України. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/banks/stat/>
2. Risk based internal auditing. Chartered Institute of Internal Auditors. 08 October 2014. URL: <https://global.theiia.org/standards-guidance/topics/Documents/201501GuidetoRBIA.pdf>
3. Сарахман О. М., Скаско О. І., Вовчак О. Д., Волкова О. К. Внутрішній аудит у банку: навч. посібник. К.: УБС НБУ, 2015. 239 с.

4. Письменна М. С. Внутрішній аудит банківських ризиків. *Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету: економічні науки*. 2009. Вип. 16. Ч. 2. С. 214-218.
5. Максимчук І. А., Уманець Т. М. Організація внутрішнього аудиту на підприємствах: ризик-орієнтований підхід. *Економіка. Фінанси. Право*. 2021. № 8. С. 15-17. URL: <https://elar.naiu.kiev.ua/server/api/core/bitstreams/717388e9-8905-4b02-a9a5-26425515f4eb/content>
6. Положення про організацію внутрішнього аудиту в банках України, затверджене Постановою Правління НБУ від 10.05.2016 р. № 311. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0311500-16#Text>
7. Гойло Н. В. Організація роботи служби внутрішнього аудиту на основі ризик-орієнтованого підходу. *Вчені записки Університету «КРОК»*. 2020. № 3(59). С. 38-45. <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2020-59-38-45>
8. Developing a Risk-based Internal Audit Plan. The Institute of Internal Auditors, 2020. <https://www.theiia.org/globalassets/documents/content/articles/guidance/practice-guides/developing-a-risk-based-internal-audit-plan/pg-developing-a-risk-based-internal-audit-plan.pdf>
9. Iyer P. R. Risk based internal audit of banks. *Guidance Note On Risk Based Internal Audit of Banks*. The Institute of Cost Accountants of India, 2021. URL: https://icmai.in/icmai/news/RBIAB_1611_21.pdf
10. Tadepalli S. K. Internal Audit of the Bank (Risk Based Approach). LinkedIn, 2018. URL: https://www.linkedin.com/pulse/internal-audit-bank-risk-based-approach-sai-kumar-tadepalli?trk=public_profile_article_view
11. Криклій О. А., Павленко Л. Д. Внутрішній аудит як превентивна складова в системі кібербезпеки банку. *Облік і фінанси*. 2019. № 2(84). С. 124-133. [https://doi.org/10.33146/2307-9878-2019-2\(84\)-124-133](https://doi.org/10.33146/2307-9878-2019-2(84)-124-133)

4 References

1. Minfin Media (2024). Osnovni pokaznyky diialnosti bankiv Ukrainy [Main performance indicators of Ukrainian banks]. Retrieved from <https://index.minfin.com.ua/ua/banks/stat/>
2. Chartered Institute of Internal Auditors (2014). Risk based internal auditing. Retrieved from <https://global.theiia.org/standards-guidance/topics/Documents/201501GuidetoRBIA.pdf>
3. Sarakhman, O. M., Skasko, O. I., Vovchak, O. D., Volkova, O. K. (2015). Vnutrishnii audyt u banku [Internal audit in the bank]. Kyiv: UBS NBU.
4. Pysmenna, M. S. (2009). Vnutrishnii audyt bankivskykh ryzykiv [Internal audit for banks]. *Naukovi pratsi Kirovohrads'koho natsionalnoho tekhnichnoho universytetu: ekonomichni nauky*, 16(2), 214-218.
5. Maksymchuk, I. A., Umanets, T. M. (2021). Orhanizatsiia vnutrishnoho audytu na pidpriemstvakh: ryzyk-orientovanyi pidkhid [Organization of internal audit at enterprises: a risk-oriented approach]. *Ekonomika. Finansy. Pravo*, 8, 15-17. Retrieved from <https://elar.naiu.kiev.ua/server/api/core/bitstreams/717388e9-8905-4b02-a9a5-26425515f4eb/content>
6. Pravlinnia NBU (2016). Polozhennia pro orhanizatsiiu vnutrishnoho audytu v bankakh Ukrainy [Regulations on the organization of internal audit in banks of Ukraine]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0311500-16#Text>
7. Hoilo, N. V. (2020). Orhanizatsiia roboty sluzhby vnutrishnoho audytu na osnovi ryzyk-oriienovanoho pidkhodu [Organization of the work of the internal audit service based on a risk-oriented approach]. *Vcheni zapysky Universytetu «KROK»*, 3(59), 38-45. Retrieved from <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2020-59-38-45>
8. The Institute of Internal Auditors (2020). Developing a Risk-based Internal Audit Plan. Retrieved from <https://www.theiia.org/globalassets/documents/content/articles/guidance/practice-guides/developing-a-risk-based-internal-audit-plan/pg-developing-a-risk-based-internal-audit-plan.pdf>
9. Iyer, P. R. (2021). Risk based internal audit of banks. In *Guidance Note On Risk Based Internal Audit of Banks*. The Institute of Cost Accountants of India. Retrieved from https://icmai.in/icmai/news/RBIAB_1611_21.pdf
10. Tadepalli, S. K. (2018). Internal Audit of the Bank (Risk Based Approach). LinkedIn. Retrieved from https://www.linkedin.com/pulse/internal-audit-bank-risk-based-approach-sai-kumar-tadepalli?trk=public_profile_article_view
11. Kryklii, O. A., Pavlenko, L. D. (2019). Vnutrishnii audyt yak preventyvna skladova v systemi kiberbezpeky banku [Internal Audit as a Preventive Component in the Bank's Cybersecurity System]. *Oblik i finansy*, 2(84), 124-133. [https://doi.org/10.33146/2307-9878-2019-2\(84\)-124-133](https://doi.org/10.33146/2307-9878-2019-2(84)-124-133)